

DBC 80 jaar

Een bloemlezing uit 14 jaar "spel van de week"

Ter inleiding

Dit boekje is samengesteld naar aanleiding van het 80 jarig bestaan van DBC. Er zijn natuurlijk diverse manieren om bij zo'n mijlpaal stil te staan, veelal wordt er wel een feestje gebouwd, zo ook nu, en (bijna) even vaak wordt er ook een publicatie aan het lustrum gewijd. DBC zou DBC niet zijn als hierbij niet voor een (technologisch) hoogstandje gekozen was. Dit lustrumboekje is naast PDF ook beschikbaar als e-book in epub formaat.

Van de voorzitter

Met veel plezier bied ik u dit boekje aan waarin een bloemlezing opgenomen is van 14 jaar "Spel van de week". Het is beslist geen toevaligheid dat gekozen is om het boekje als e-book uit te geven. Vanaf het begin van DBC heeft men informatie verspreid gebruik makend van, voor die tijd, moderne middelen.

Toen DBC op 17 september 1934 opgericht werd, door onder meer de heer Peters die ook een van de eerste voorzitters was, werd niet lang daarna door diezelfde meneer Peters een bridgecursus gegeven, met als ondersteunend materiaal een aantal gestencilde lessen. Voor die tijd was dat een modern hulpmiddel.

Was DBC in het prille begin vooral een gezelligheidsclub, wat ze voor een groot deel gelukkig nog steeds is, waren er steeds meer leden die het bridgen als een serieuze denksport wilden uitoefenen. Wilde men in het begin nog regelmatig halverwege de avond het bridgen stoppen om te gaan biljarten, na enkele jaren en na bovengenoemde cursus kwam dit niet meer voor en vanaf die tijd groeide DBC uit tot de bridgevereniging die ze nu is: met de meeste hoog spelende leden van de regio Delft. We kennen (ex) Nederlandse jeugd-, senioren- en dameskampioenen en ook op internationaal niveau waren er Europese kampioenen en andere hoog geëindigde spelers in allerlei klassen.

Ook werden er, alleen al in de afgelopen vijf jaren, meerdere cursussen gegeven voor beginners, gevorderden en vergevorderden. Ook hier zien we een voorbeeld van "met de tijd meegaan". Die laatste cursus werd verzorgd met behulp van internet.

Ooit hadden we een clubblad waarin onder meer enkele spellen werden toegelicht. Dit is later overgenomen als "Spel van de week", waarvan de eerste op 6 juni 2000 op onze website verscheen. Kees Schipper was de bedenker van het Spel van de week en tevens de eerste schrijver ervan. Later kwamen Gerben Dirksen, Willem Jan Maas, Paul van Raaij, Jos van Kan, John Schalen, Henk den Boer en incidenteel Wim Lotgering, John van der Meij en Frank Visser. Het idee was om een spel te beschrijven met toelichting, dat om een of andere manier leerzaam, bijzonder of grappig was.

Wat mijzelf van het begin af aan is opgevallen, is dat de schrijver nooit zichzelf als briljant beschreef, maar altijd zijn partner of de tegenstander. En zo hoort het ook. Om alle 500 spellen van de week op te nemen leek van het begin af aan geen goed idee. Vandaar dat een keuze gemaakt is door de redacteur, Willem Jan Maas, waarvoor heel hartelijk bedankt. Ik wens u heel veel plezier met dit boekje en ik hoop u nog dikwijls tijdens lustra of andere gelegenheden te ontmoeten.

De schrijvers

In 2000 lanceerde Kees Schipper het idee om wekelijks een stukje op de website te publiceren met daarin een leuk, leerzaam of verschrikkelijk spel. Omdat er toen nog niet in A en B lijn dezelfde spellen gespeeld werden, werd door de auteurs afwisselend een spel uit de A of de B lijn genomen. Dit ging overigens soms niet helemaal goed als door promotie en/of degradatie beide schrijvers in dezelfde lijn terecht waren gekomen.

Het idee sloeg echter wel aan, want sinds de eersteling zijn er maar liefst 7 regelmatige schrijvers en 6 incidentele schrijvers geweest. In onderstaande tabel staan hier wat wetenswaardigheden over.

Auteur	Periode	Aantal stukjes
Kees Schipper	2000-2002	35
Gerben Dirksen	2000-2002	36
Jos van Kan	2003-2014	151
Willem jan Maas	2002-2007 & 2011-2014	97
Paul van Raaij	2003-2008	76
Henk den Boer	2008-2013	32
John Schalen	2007-2010	20

Behalve deze vaste schrijvers waren er incidentele bijdragen van:

Auteur	Aantal stukjes
Leo Postma	1
Wim Lotgering	1
John van der Meij	3
Frank Visser	4
Mike Reuser	2
Jan Peter Lentfaar	1

Over de inhoud

Wat doe je als je een boekje wilt samenstellen voor een bridgevereniging die 80 jaar bestaat? Bij dit soort gelegenheden wordt vaak een bloemlezing uit de historie gemaakt waarin onder andere markante (ex-)leden genoemd worden en historische mijlpalen worden belicht. Nou is 80 jaar zo lang dat er nog maar heel weinig mensen zijn die deze taak op zich zouden kunnen nemen, simpelweg omdat er geen (ex-)leden meer in leven zijn die de begintijd hebben meegemaakt. Bovendien is een dergelijke aanpak een terrein vol voetangels en klemmen waar de samenstellers zich niet op willen begeven. Waarom, vraagt u zich misschien af? Nou simpelweg omdat het noemen van namen ook onmiddellijk het weglaten van namen met zich meebrengt en deze keus wat de samenstellers betreft te ingewikkeld is. Waarom Piet

Liefhebber wel en Rob Niemantsverdriet niet, of iets dergelijks?

Gelukkig hoeft deze keus niet gemaakt te worden, want DBC beschikt over een unieke kapstok waaraan een lustrumpublicatie kan worden gewijd.

Dit boekje is geïnspireerd op de spellen van de week die (al 14 jaar!) regelmatig op de website van DBC worden gepubliceerd. Ondertussen praten we over meer dan 460 stukjes en dit aantal groeit nog steeds. Op het moment dat je besluit om een soort bloemlezing van deze stukjes te maken, moet je al gauw de lastige vraag "welke wel, en welke niet opnemen?" beantwoorden. Dat is lastiger dan dat je denkt, en ik verontschuldig mij daarom ook onmiddellijk bij eenieder die vindt dat ik geen juiste selectie gemaakt heb. Aan de andere kant, wie maakt nou eigenlijk de selectie? Ik heb simpelweg die stukjes gekozen die mij om een of andere reden aanspraken (wat overigens niet wil zeggen dat er geen andere stukjes waren die mij ook aanspraken). Ik heb ervoor gekozen sommige stukjes in zijn geheel op te nemen, maar sommige stukjes ook onderdeel te laten zijn van een soort kapstokartikel over een thema.

Als tamelijk willekeurige selectie van thema's is gekozen voor "Wedstrijden", "De zeepkist", "Educatie" en "Kerstverhalen". Een leuk thema, uit de koker van Hedwig, had ook geweest "De partner van de schrijver". Hoe zien die spellen van de week er uit vanuit het perspectief van de partners van de schrijvers? Je zou zomaar kunnen denken dat het potentieel vermeld worden in het spel van de week extra druk op de ketel zou zetten. Ten eerste blijkt dat nogal mee te vallen, en ten tweede is er verbazend weinig te vinden over de partner van de spelvandeweekstukjesschrijver. Dit was dus een leuk idee dat stierf in schoonheid.

Uiteraard zijn *alle* stukjes nog beschikbaar op de website van DBC, dus oordeelt u zelf en ga er op een regenachtige dag eens voor zitten. Het is zeker de moeite waard.

Willem jan Maas

Den Haag, Juli-September 2014

Wedstrijden

Paren

In de tijd dat de 80 jarige werd opgericht was er eigenlijk maar één serieuze vorm van bridge, robber. Tegenwoordig is het scala aan mogelijke wedstrijdvormen aanzienlijk groter. Je hebt onder andere paren, butler, cross-imps, viertallen, Patton, Board-a-Match. Bijna al deze vormen worden op DBC wel eens gespeeld, waarover later meer, maar tot ruwweg halverwege de jaren 90 van de vorige eeuw was de clubavond toch vooral "paren". Over deze wedstrijdvorm wordt nog wel eens een beetje denigrerend gedaan, maar volgen de spelvandeweekstukjesschrijvers is dat niet terecht. Zo schreef Jos ooit,

Jos: Meestal gaan spellen van de week over fantastische coups resulterend in zaaltops en nullen. Maar zeker in lange parencompetities gaat het vaker om consistentie en het saaie vermijden van rampen. (...) Dat om diegenen de mond te snoeren die vinden dat paren geen bridgen is. Het tegendeel is eerder waar; in de paren zijn er veel meer interessante spellen. *SvdW 04-02-2003.*

Wat Jos schrijft is natuurlijk helemaal waar, daar waar in een viertallenwedstrijd (of butler of cross-imps, kortom elke wedstrijdvorm die gaat om absolute scores) een hoop saaie spellen voorkomen, geldt voor een parenwedstrijd dat elk spel interessant is. Een (down)slagje meer of minder kan het verschil maken tussen een (zeer) goede en een (zeer) slechte score. Ook geldt dat de te volgen strategie ("wat is op dit spel mijn doel?") soms verre van duidelijk is, en, en dat is wel een van de moeilijkst te bevatten aspecten van het parenbridge, soms moet voor een overslag het risico van down gaan genomen worden. Veel van deze dingen komen aan bod in een stukje dat Wj schreef.

Wj: De zomer is altijd de tijd om eens met anderen dan de vaste partner te spelen. Zo kwam het dat ik gisteren speelde met een collega. Snel even systeemafspraken gemaakt (Biedermeijer Groen) en aan het werk. De allereerste tafel kwam al een spel voor dat zo in de krant kon. Het was spel 24.

Spel 24 ♠105
 W/Niem. ♥A109632
 ♦H3
 ♣HB5

♠H762 ♠B943
 ♥5 ♥B87
 ♦V876 ♦AB2
 ♣A984 ♣1062

 ♠AV8
 ♥HV4
 ♦10954
 ♣V73

West	Noord	Oost	Zuid
pas	1♥	pas	2♦
pas	2♥	pas	3SA
pas	pas	pas	

Beetje vreemd, het 3 SA bod, maar ik had het idee dat er net zoveel slagen in SA als in ♥ gehaald konden worden. Voor de echte parentijger natuurlijk voldoende aanleiding om in SA te parkeren. Enfin, west kwam uit met een kleine klaveren en ik legde de Heer. Wat opvalt is dat in een viertallenwedstrijd 3SA een prachtig contract is. Zo goed als altijd gemaakt als 4♥ er in zit en voor 4♥ moet of ruiten Aas of schoppen heer goed zitten, terwijl dat voor 3SA vaak niet nodig is. In een parenwedstrijd ziet het leven er natuurlijk een beetje anders uit. Daar moet je wel even een overslag halen in 3SA als 4♥ er in zit.

Om deze reden speelde ik in slag 2 een hartje naar de Heer (die liepen) en daarna een ruiten naar de heer. Het idee was om 6♥, 1♦, 2♣ en 1♠ te halen. Dat kan natuurlijk fout gaan als ruiten heer gepakt wordt met de Aas en ze nemen nog 2 ruitens en klaver Aas mee, maar dat zal niet vaak gebeuren. Ook hier niet. Oost speelde na rijp beraad klaver terug voor de vrouw, die west dook. Nu kon ik nog spelen op het halen van 6♥, 1♦, 1♣ en 2♠.

Ik begon dus alle hartens mee te nemen en omdat Oost probleemloos twee schoppens liet gaan "wist" ik dat West schoppen heer had. Voor een erkend technicus als mijzelf had dit spel nu natuurlijk geen problemen meer. West kwam feilloos in een ingooi squeeze terecht. Dit was namelijk de eindpositie met nog

één hartenslag te gaan.

Spel 24	♠105	
W/Niem.	♥2	
	♦3	
	♣B	
♠H7		♠B4
♥		♥
♦V		♦B2
♣A9		♣2
	♠AV	
	♥	
	♦109	
	♣7	

Op de laatste harten gooide ikzelf een klaver weg en als west een klaver of een ruitje weggooit gooi ik hem in met klaver zodat hij de laatste twee slagen aan de AQ van schoppen moet brengen. De snoodaard gooide echter een schopje af en zette ♠K sec. Ik hoef u natuurlijk niet te vertellen dat ik daar niet intrapte en met een schoppen naar de Aas alsnog 10 slagen haalde.

Het bovenstaande verhaal had een bevredigend, zij het ietwat pedant, spel van de week kunnen zijn. Er was echter één sukkelig detail. Toen ik schoppen naar de Aas speelde bekende West niet met de Heer, **maar met de 9!** Het echte spel 24 lag namelijk zo:

Spel 24	♠105	
W/Niem.	♥A109632	
	♦H3	
	♣HB5	
♠9762		♠HB43
♥5		♥B87
♦V876		♦AB2
♣A984		♣1062
	♠AV8	
	♥HV4	
	♦10954	
	♣V73	

Ik haalde dus 3SA contract voor een schitterende 0 mp's. (+1, wat ik gehaald zou hebben als ik gewoon de snit in schoppen genomen zou hebben, was 22 van de 30 of zoiets).

Pech?

Welnee! Stom gespeeld!

En dat is de reden dat "I ♥ matchpoints". Wat is namelijk het geval? Het is redelijk om te veronderstellen dat "iedereen" in 4♥ zal zitten. Deze mensen moeten allemaal ruiten naar de Heer spelen en als dat fout gaat de schoppen snit nemen voor hun contract. Zit deze snit mis, dan gaan ze 1 down.

In de vijfkaart eindpositie heb ik echter al 8 slagen, dus zelfs als ik aan de Heer sec verlies kan ik nog rekenen op een ongeveer gemiddelde score. Ik ga dan 1 down, maar iedereen gaat 1 down. Zit de snit echter goed, dan kan ik rekenen op een hele goede score als ik de snit neem en een nul als ik hem niet niet neem. Gemiddeld haal je dus veel meer punten door de snit wel te nemen.

Vergelijking van de twee speelwijzen levert namelijk het volgende op:

Neem de snit niet: In 50% van de gevallen (als de snit goed zit) heb je een "nul", in de andere 50% van de gevallen een "top", dus gemiddeld 15 van de 30 punten.

Neem de snit wel: In 50% van de gevallen (als de snit goed zit) heb je een

"goede" (laten we zeggen 22 van de 30), in de andere 50% van de gevallen een "gemiddelde", dus gemiddeld 18,5 van de 30 punten.

Verschillen van ruim 20% per spel, dat tikt aan op den duur... *SvdW 22-7-2003*

Wat ik ook even kwijt moet is dat het spelvandeweekschrijverscollectief ook eens een keer een experiment gedaan heeft onder het motto "in een parenwedstrijd is elk spel interessant". Dat is een hele tijd goed gegaan. Zo beschreef Jos in week 2 (uiteraard) spel 2. En laat dat nou een heel leuk spel zijn...

Jos: Ach, waarom leven we eigenlijk? Als spel van de week stukjes schrijver is het natuurlijk het leukst om over eigen heldendaden te verhalen. Daar was deze week weinig reden voor. Week 2, spel 2: Je hebt (O/NZ) als O

♠HV10 ♥108 ♦AB1054 ♣AH2

en je mag aftrappen. Met een vijfkaart, volle 17 en 3 tieners is deze hand natuurlijk veel te sterk voor 1SA, dus je opent 1♦. Links volgt 1♥, partner past en rechts 1SA. Wat nu? X zeg je verontwaardigd, maar veel down kon het niet, zeker niet nadat je met ♦B bent uitgekomen...

Spel 2	♠B86	
O/NZ	♥3	
	♦HV976	
	♣V985	
♠A43		♠HV10
♥B76542		♥108
♦3		♦AB1054
♣B73		♣AH2
	♠9762	
	♥AHV9	
	♦82	
	♣1064	

Omdat de ♠ 3-3 zitten in OW en de ♣B goed zit hebben OW maar 6 slagen van top. Pogingen om daar met geweld meer van te maken leidden in de praktijk zelfs tot 1SAX gehaald. Het beste is een ♥ uitkomst, maar dat vond ik niet zo eenvoudig te vinden. ♦ uitkomst is daarom zo catastrofaal, omdat het partner's ♦-tje verwijderd, zodat hij niet door de leider's ♦HV kan spelen. Dus iedere ander start dan ♦ is beter.

Het svdwt collectief had trouwens helemaal weinig plezier van dit spel. Als je gewoon met 1SA opent eindigt de affaire waarschijnlijk in een ♠ deelscore, maar ook Willem-Jan vond de hand te sterk voor 1SA. "Weet je wat het is," sprak hij troostend na afloop, "we hebben dezelfde debiele kijk op het spel." Daar zijn tegenpartij niet zo in vorm was lieten zij het 1♠ volgbod op de Z hand achterwege. Gek hè? Even later mochten NZ 4♠ verdedigen en daarin kwam Hedwig (W) niet verder dan 9 slagen. Op het oog lijkt dat ook het maximum, maar Deep Finesse laat zien hoe het moet: veronderstel N start een passieve ♠, je neemt en speelt onmiddellijk ♦A en ♦getroefd. Je belangrijkste kans is ♠3-2 en ♦4-3 en dan kost het direct troeven van een ♦ niks. nu speel je ♠ naar de 10 voor Z's V. Z speelt ♣ in (iets anders baat ook niet), voor de 8 en de H en nogmaals ♦. De situatie is nu:

Spel 2	♠B8	
O/NZ	♠	
	♦HV9	
	♣V95	
♠A4		♠H10
♠B765		♠8
♦		♦B105
♣B7		♣H2
	♠976	
	♠AH9	
	♦-	
	♣106	

Z moet nu iets weggooien maar kan op geen enkele manier voorkomen, dat je al je ♦'s aftroeft. Dat maakt dan vier troeven en 6 slagen in de andere kleuren. Hoog voortroeven is natuurlijk geen optie, dan verdwijnt een verliezende ♣ en na het afgooien van een zwarte kleur incasseert de leider alle winners in die kleur om nogmaals ♦ te spelen. De val in dit spel is om gauw twee troefrondes te spelen, maar dan kom je net een tempo tekort.

Een prachtig spel 2 in week 2, maar als stukjesschrijver heb ik ook altijd geluk. Nu nog als speler. *SvdW9-9-2003*

Butler

Naast paren wordt (zeker in de huidige tijd) vaak Butler gespeeld. Het feit dat dat

veel vaker voorkomt dan vroeger, laten we zeggen toen de 80-jarige de pensioengerechtigde leeftijd nog niet bereikt had, heeft ongetwijfeld te maken met de uitslagberekening per computer. Toen dat allemaal nog met de hand moest was een Butler veel teveel werk. U ziet het automatisering heeft ook zo zijn nadelen.

Ik kan er niks aan doen, maar ik moet hier Nescio parafraseren. Nescio schreef "Behalve den man, die de Sarphatistraat de mooiste plek van Europa vond, heb ik nooit een wonderlijker kerel gekend dan den uitvreter." Analoog geldt "Behalve dat vermaledijde cross-imps, die door sommigen zeer gewaardeerd worden, heb ik nooit een saaier wedstrijdvorm gezien dan Butler". Toch is dit om een of andere reden een wedstrijdvorm die graag gespeeld wordt.

Dat neemt natuurlijk niet weg dat er ook in Butler leuke spellen kunnen voor komen. Je kunt bij bridge nu eenmaal niet voorkomen dat er leuke spellen voor komen. Door de grote invloed van de grote spellen is er soms voor goede technici veel te halen. Zo beschreef Jos ooit dit juweeltje,

Jos: Op spel 11 moesten de leiders diep in het arsenaal van hun speeltechniek tasten.

Spel 11	♠V	
Z/Niem.	♥AB8743	
	♦VB10	
	♣A108	
♠H1096		♠8432
♥H1065		♥9
♦764		♦H85
♣53		♣97642
	♠AB75	
	♥V2	
	♦A932	
	♣HVB	

Vier van de acht paren boden slam, waarvan twee 6SA. In 6SA hangt het ervan af hoe je de ♥ kleur aanspeelt. Doe je een kleintje naar de V, dan ga je down. Speel je vanuit Z de V voor of een kleintje naar de B dan maak je het. Aangezien iedere redelijke speelwijze tot succes leidt bij een 3-2 ♥ zitsel, hoef je alleen maar naar de 4-1 zitsels te kijken om te bepalen wat de beste speelwijze is. Klein naar de V

wapent je tegen H sec in O, maar verder niet. Als de V met de H wordt genomen, ga je natuurlijk niet in de tweede ronde de snit op de ♡10 nemen, want dan verlies je ook tegen 109 sec en 109x. ♡V voor is al een stuk beter, want dat wapent je tegen H vierde in W en de 10 of de 9 in O. Maar het beste lijkt een kleine H vanuit Z, want dat wapent je ook nog tegen H sec in W. Eén paar wist 6SA te maken, voor 12 imps winst.

Interessanter wordt het spel in 6♡. Aan onze tafel was de uitkomst ♠4, voor de V die de slag hield. De leider vervolgde nu met een kleine ♡ naar de V voor de H. Daar is veel voor te zeggen, omdat de andere speelwijzen je dwingen een paar keer over te steken in andere kleuren en dat is altijd link. W vervolgde ♠ voor de B. Nu ging de leider in de fout door ♠ naar het A te spelen en ♡ na voor het A. Het was nog niet te laat, maar de leider kwam niet meer op het goede spoor. Het juiste speelplan is: in slag 4 ♡A incasseren. Je ziet nu, dat je de dummy tweemaal moet inkorten om een troefeindspel over te houden, dus ♠ naar het A, ♠ getroffen, ♣ naar de B, ♠ getroffen, ♣ naar de V. De situatie is nu:

Spel 11	♠	
Z/Niem.	♡B8	
	♠10	
	♣A	
♠H		♠8
♡106		♡
♠7		♠H
♣		♣97
	♠B	
	♡	
	♠A9	
	♣H	

Omdat in ieder geval ♠A er door moet komen wil dit contract een kans hebben speelt de leider die eerst. Dan komt de dertiende ♠ en W zit in de tang: troeft hij dan heeft de leider de rest en als hij zijn ♠ afgooit écarteert de leider dummy's ♣A.

Geen enkele leider wist 6♡ te maken, ook in de B- en de C-lijn. Opmerkelijk is wel, dat bijna iedereen die in 4♡ zat wel 12 slagen maakte.

Einde van een tijdperk.

Omdat mijn stukjes van de week toch steeds meer het karakter van Bridget Jones' diary beginnen te krijgen kan dit er ook nog wel bij. Afgelopen zondag speelden we voor de beker tegen Berry en Vincent en tot mijn steile verbazing was Berry van zijn geloof gevallen en speelde 5 kaart hoog. "Wat maak je me nou", zeg ik na afloop, "als mensen me vragen waarom ik nog vierkaart hoog speel, zeg ik altijd: dat moet van Berry." Hij grinnikt. "Dat moet ook, maar dit is weer eens wat anders. Dat houdt me wakker." Ha, het mag dus. Volgend seizoen spelen Paul en ik zwakke sans en vijfkaart hoog. U bent gewaarschuwd. *SvdW 15-5-2007*

Ik ben echt niet de enige hoor, die denkt dat Butler een wedstrijdvorm is die (te) veel met geluk te maken heeft. Zo schreef mijn collega Paul van R. ooit het volgende (omwille van de authenticiteit heb ik de werkwoordsuitgangen, waar Paul nog wel eens slordig mee kan zijn, gelaten zoals het was, en ik heb ook niet overal het obligate "(sic!)" achter gezet),

Paul: Na het verhaal van WJ van vorige week waarin hij butler als scoringsmethode ter discussie stelt en al helemaal de garantieregeling en wat je voor een stilzit moet rekenen, kan ik deze week niets anders doen dan beamen dat butler wel erg veel met geluk te maken heeft.

Terwijl mijn csvdwss WJ met een broedermoord bezig was (hij verpletterde met buitenhof DBC3 in een tweede divisie wedstrijd) krijg je als oost de volgende hand. ♠V ♥AV4 ♦HV109 ♣AHB65 Met niemand kwetsbaar begint zuid met pas en maat tot je verassing met 1SA. Je kan nu 3♣ bieden zijnde een een manche forcing hand met 5♣ en 4♦. Partner 4♣, ♣ fit en na 4♦ (cue) biedt maat 4♥ cue. 4SA is nu RKC en 5♥ belooft 2 keycards zonder troef V. Je weet nu dat maat nu maximaal 2 boeren mist en en bied 5SA om te onderzoeken of hij nog iets over heeft. Bijvoorbeeld een 5e ♣ of AHBx van ♣ of HBxx van ♥. Maat biedt na enig nadenken 7♣ en zal dus wel langere ♣'s hebben dan belooft. Zuid start met ♠9. En maat heeft ♠AH106 ♥H32 ♦A4 ♣10987 hij dacht dat de 4e ♣ al genoeg extra was.

Het hele spel:

Spel 11	♠72	
W/Niem.	♥B95	
	♦876532	
	♣V3	
♠AH106		♠V
♥H32		♥AV4
♦A4		♦HV109
♣10987		♣AHB65
	♠B98543	
	♥10876	
	♦B	
	♣42	

Met het vallen van ♣V en ♦B zijn er ongeveer 15 slagen van boven in zowel 7♣ als 7SA. Overigens is 7SA net iets beter want dan heb je wat extra kansen als de ♣V niet valt (♠B en ♦B die vallen of 1 van de 2 met een dwangkans).

Het mag natuurlijk niet onvermeld blijven dat uw schrijver niet oost maar noord zat en al dankbaar was dat z'n maat niet met ♣ startte zodat het nog 4 slagen duurde voor dat de leider kon claimen. en min veel impen want slechts 1 ander paar had 7 geboden. Hoezo geluk? :-)

Ook moet nog even vermeld dat het in de A-lijn nog erger kan. Teammaat en 1e divisiespeler R.K. te D. opende de zuid hand met 2♣ (hoge kleuren) en na dbl van west ontstond er een klein misverstand omdat noord pas zei hetgeen ♣ betekend. Toen de tegenstander na pas pas :-) troef uit kwam kon er -2000 (8 down) genoteerd worden. *SvdW 21-10-2003*

Allemaal leuk en aardig, maar hoe je het ook wendt of keert, sommige mensen hebben een voorkeur voor paren en sommige mensen voor butler. Dit werd vrij treffend verwoord door Wj in het volgende stukje.

Wj: Tijdens de afgelopen parencompetitie hoorde ik iemand op tamelijk minachtende toon een oratie houden over de zogenaamde parenspeeler. Gegeven de toon was het direct duidelijk dat hij natuurlijk niet tot deze te minachten soort behoorde, want zo sprak hij: "En dan heb je natuurlijk ook nog de zogenaamde parenspeeler. Vooral niet te hoog bieden, want het zou wel eens slecht kunnen zitten waardoor de opgelegde manche toevallig net ééntje down gaat." Het

spreekt vanzelf dat ik het daar niet mee eens ben. In een parenwedstrijd zijn alle spellen boeiend en het spelen in een parenwedstrijd vergt ook veel meer van de spelers omdat het doel niet op elk spel helemaal bekend is. Naar mijn idee is het om deze reden bridge met een bonus.

Het "gewone" bridge heeft deze bonus niet. Als het tegen zit gaat de hele avondproductie over een klein aantal spellen. Zo gingen Hedwig en ik een redelijk parcours, we haalden weinig maar stopten er ook niet veel in en stonden hoofdzakelijk in de min omdat Dankers-van der Stap tegen ons op spel 15 6♥ hadden geboden voor -10. De één na laatste tafel echter leverde ons een whopping +37 imps op. Niet zozeer omdat de tegenstander het heel slecht deed, maar meer omdat ze het op elk spel minder gelukkig deden en Hedwig en ik de tegenwoordigheid van geest hadden om er van te profiteren. Ik vind dat minder boeiend, maar goed...

In een butlerwedstrijd, in viertallen overigens ook, is er een in mijn ogen bespottelijke tendens om steeds lichter te openen. Nu weet ik wel dat bijvoorbeeld Meckstroth-Rodwell dat ook doen, maar die spelen zo goed af dat het de moeite ook waard is, ze halen nog wel eens wat. Voor gewone mensen geldt toch meer dat ze zich gedragen als een "viertallenspeler". Als variatie op een thema zou je kunnen zeggen: "Zo heb je ook nog de viertallenspeler. Is bereid om op elk spel te hoog te zitten en dus ook de hele tijd down te gaan om maar vooral geen manche te missen als het spel eindelijk een keer zeer gelukkig zit." *SvdW*
19-10-2004

Kampioenscompetitie

Een icoon van DBC, en eentje waarover alleen al een heel boekwerk geschreven kan worden, is de kampioenscompetitie. Vooral toen er op de club nog in 5 of 6(!) lijnen gespeeld werd was dat een happening van belang. Je speelde dan tegen mensen tegen wie je echt nooit speelde. Het resultaat was wel dat voor een paar uit de hogere lijnen 55% vrij matig was, terwijl voor een paar uit de lagere lijnen 48% uitmuntend kon zijn. Erg leuk.

Bob Hamman, de icoon van het Amerikaanse en wereld bridge, vergeleek ooit paren- en viertallenbridge met elkaar middels de volgende uitspraak:

Playing teams of four is like a boxing match, but playing a big pairs tournament is like knocking down as many drunken sailors as possible.

Omdat bij de jaarlijks terugkerende kampioenscompetitie zowel de indeling als de berekening van de uitslag over de hele club plaatsvindt, en niet per lijn, en het dus voor de "goeien" van groot belang is uit te halen tegen de "minder goeien" heeft Jos van Kan ertoe gebracht de kampioenscompetitie ook te vergelijken met een **"Simultaneous Drunken Sailors Knocking Down Contest"**. Vervolgens deed hij op kenmerkende wijze verslag van de verschillende avonden.

In 2003 werd de kampioenscompetitie gewonnen door Jos van Kan en Paul van Raaij. Zelf had Jos daar het volgende over te zeggen:

Jos: Hoe win je nou zo'n kampioenschap, is de vraag die mij al enige malen is gesteld en het antwoord is simpel: ga met Paul spelen! Ik maak mij zo klein mogelijk en laat Paul zijn armen maaien over dubbele squeezes, stepping-stones en drievoudige placings. Ikzelf neem af en toe een snitje en hoop dat de tegenpartij de verkeerde kaart naspeelt zoals in WJ's spel van vorige week:

Spel 18	♠9642	
O/NZ	♥HV53	
	♦53	
	♣AB8	
♠		♠AV75
♥10762		♥94
♦H974		♦V10862
♣H6532		♣V7
	♠HB1083	
	♥AB8	
	♦AB	
	♣1094	

Oost	Zuid	West	Noord
pas	1♠	2SA (!)	3♠
4♦	4♠	einde	

Zo ging het bieden bij WJ, maar bij ons deed West er gewoon het zwijgen toe en Oost ook. De start was ♥6 (1-3-5) en met dichte kaarten lijkt het op 10 of 11 slagen. Een klein probleem is het gebrek aan entrees. Zolang de ♦'s niet zijn aangevallen kun je nog steeds spelen op het écarteren van ♦B op de dertiende ♥.

Maar eigenlijk is ♥ start ook niet zo fijn. Als je op tafel neemt blokkeer je de kleur, zodat sowieso het écarteren van een ♦ illusoïr lijkt. Maar veel entrees heb je niet, dus je kunt niet veel anders dan op tafel nemen en een ♠ opspelen naar de 10. Dat brengt goed nieuws en slecht nieuws: ♠V zit goed, maar de ♠ zitten 4-0. Wat nu? In ieder geval moet de dubbele ♣-snit worden genomen en eigenlijk is er weinig beters te doen op dit moment, dus je speelt een ♣ op naar de 8 voor de V. O speelt (natuurlijk) ♦ na en die pak je. Ook zonder Deep Finesse wist ik nu wel dat ik ♦ door moest spelen om de verbinding te verbreken, maar ja, paren hè dus je gaat natuurlijk geen slag afgeven die je nog niet verloren hebt. :-) En zo stak ik, sufferd, met een tweede ♣ over naar de dummy om ♠9 voor te spelen. O ging op met het A en hoefde nu alleen ♦ na te spelen om ook dit contract de weg van alle vlees te laten gaan. Maar na diep nadenken speelde O ♥ na en zelfs ik had nu wel het benul om op tafel te nemen en de troef op te halen.

Natuurlijk is het niet spelen van een tweede ♦-ronde door de leider een ernstige fout, maar die werd in dit geval niet afgestraft. Vandaar dat redden met 5♦ door OW ook niet goed is.

In mijn ogen moet je (ook in de paren) alleen maar redden, als je dat op een goede dag ook wel eens maakt. Want anders verlies je op den duur, voornamelijk aan die gevallen waar hun manche gewoon down is of niet zo gemakkelijk te halen.
SvdW 8-4-2003

In een kenmerkende Paul redenering werd het compliment dat hij van Jos gekregen had de week daarna al een beetje gerelativeerd:

Paul: Mijn gewaardeerde csvdwss en partner Jos van Kan heeft zichzelf in zijn verhaal van vorige week(er was toch een spel) veel te veel tekort gedaan door te roepen dat de manier om het Simultaneous Drunken Sailor Knocking Down Contest a.k.a. (*sic!*) het DBC Clubkampioenschap te winnen is: ga met ondergetekende spelen. De statistieken spreken hem namelijk tegen. Ik heb al zo'n kleine 20 keer meegedaan en het is pas 2x gelukt om het kampioenschap binnen te halen. Voor Jos was het echter zijn debuut bij DBC. Dus moet het antwoord op de vraag: "Hoe win je het SDSKDC?" zijn. Ga met Jos spelen :-).
SvdW 15-4-2003

Overigens was het niet altijd zo dat Jos alle verslagen van de kampioenscompetitie deed. In het begin werd dat gewoon afgewisseld en uit onderstaand citaat blijkt ook nog eens zonneklaar dat het schrijven van een spel van de week, hoewel graag

gedaan, soms toch ook wel enigszins als belastend wordt ervaren. Zo schreef Jos,

Jos: De trouwe lezers weten het reeds: sinds vorig jaar is het clubkampioenschap van onze club omgedoopt in het Simultaneous Drunken Sailor Knocking Down Contest en het was dan ook met enige zorg dat ik de debiele grijns van mijn medesvdws Willem Jan ontbeerde. Dat bleek een goede reden te hebben: hij was er helemaal niet, zodat u deze week weer met mij zit opgescheept. Mailt u mij vooral e-, als dit u niet bevalt, dan kan ik binnen het collectief misschien bewerkstelligen dat de frequentie van mijn bijdragen wat wordt teruggeschroefd.

Over dronken matrozen gesproken: het zag er geruime tijd naar uit, dat ik u het relaas zou moeten vertellen hoe ik down ging in 3♦ RD, terwijl Jaap aan de bar nog riep (bij het zien van de spelverdelingen, dat wel): "Dat is dus altijd gehaald". Maar zoals zo vaak, bij de uitkomst was het contract gehaald, na slag 2 was het down na slag 4 weer gehaald en toen sukkelde het in slag 9 toch nog down.

Misschien is het goed nu even stil te staan bij een enkele definitie:

- **Koud, altijd gehaald of onverliesbaar contract.** Was vroeger een contract dat met open kaarten gehaald kon worden, maar betekent tegenwoordig een contract dat slechts een of twee tegenspelfouten vereist, waarna het met open kaarten gehaald kan worden.
- **Onmaakbaar contract.** Zelfs na een of twee tegenspelfouten is er geen double dummy maakvariant. *SvdW 17-2-2004*

Jos zijn verslaggeving van de kampioenscompetitie bevatte in voorkomende gevallen ook persoonlijke mijmeringen over hoe het gegaan was met hem en zijn partner. De toon was altijd (meer dan) licht ironisch, waarvan het onderstaande een voorbeeld is.

Jos: Hopeloos verdwaald in de krochten van het "Simultaneous Drunken Sailor Knocking Down Contest" a.k.a. het DBC clubkampioenschap moesten wij een onaangenaam aantal eigen doelpunten incasseren. Om te beginnen troefde ik een keer te laag in, waardoor ik -500 ging in plaats van -300 en een 30% score omtoverde in een zaalnul.

Verder was ik even kwijt, dat wij het SDSKDC aan het spelen waren, en concludeerde uit het diepe nadenken van een mijner tegenstanders, dat hij een probleem had. Dat zou zomaar het geval geweest kunnen zijn, maar het was niet het probleem wat ik dacht dat hij had. Ik speelde nu op een vage ingooikans in plaats van een snitje te nemen dat gewoon goed zat en ging aldus een down in een contract dat ik met twee overslagen had kunnen halen. Dat was een nul in plaats van een top. Brrr... *SvdW 27-3-2007*

En,

Jos: Zoals de ranglijst al enigszins aangeeft met zijn uniforme distributie van A,B en C paren over de totale ranglijst lijkt deze editie van het "Simultaneous Drunken Sailor Knocking Down Contest" a.k.a. het DBC clubkampioenschap meer op een tombola dan een serieuze krachtmeting. Ik heb daar wel theorieën over, maar die zal ik nog even voor mij houden totdat de verschijnselen een stationaire toestand hebben bereikt.

Intussen worstelen Paul en ik nogal moeizaam met de spellen die Wim nu weer heeft verzonnen waarop de resultaten altijd weer leiden tot grote, maar zelden aangename, verrassingen. :-) *SvdW 26-2-2008*

Zoals gezegd was Jos in de loop der jaren uitgegroeid tot de vaste chroniqueur van de kampioenscompetitie. Soms werd hij door de omstandigheden gedwongen het toch aan iemand anders over te laten, zoals die keer dat Wj het overnam.

Willem jan: Dit hadden jullie niet verwacht. Jos heeft zich al enige jaren opgeworpen als chroniqueur van de kampioenscompetitie, en dan komt ineens ondergetekende zich ermee bemoeien. Dit heeft een treurige reden, Jos heeft namelijk thuis een goedgevulde ziekenboeg en had dus deze week echt geen tijd. Hij deed toen een beroep op mij en natuurlijk heb ik daar gehoor aan gegeven. Begrijp me niet verkeerd, niet omdat ik zo nodig wilde, maar je wilt natuurlijk ook je lezers niet in de kou laten staan.

About the errors

Ik hoop niet dat ik iemand erg teleurstel, maar bridge gaat niet om de mooie briljante dingen, maar simpelweg om het vermijden van fouten. Zia is geen grootheid omdat hij allemaal briljante dingen doet, maar omdat hij de normale spellen veel vaker goed doet dan u en ik. Natuurlijk zie je alleen de briljante dingen in de krant. Hedwig en ik spelen op jaarbasis ongeveer 3000 spellen en van deze 3000 zijn er *misschien* 10 waar iets moois gedaan wordt. De rest is een continue geploeter om niet teveel fout te doen. Natuurlijk helpt het voor je score als je iets fout doet en het loopt goed af.

Bijvoorbeeld spel 12. Spelend tegen Egbert en Bas (toch nauwelijks te kwalificeren als drunken sailors) gaan we verschrikkelijk in de fout door in 3SA aan te leggen in plaats van 4♠. Ik ga lekker niet vertellen hoe het bieden ging, want het zou kunnen dat er kinderen meelesen.

Spel 12	♠4	
W/NZ	♥VB87	
	♦A1096	
	♣B743	
♠HV98		♠107652
♥H1063		♥A
♦H3		♦VB874
♣HV10		♣A2
	♠AB3	
	♥9542	
	♦52	
	♣9865	

Noord kwam uit met ♥V, aangesignaleerd door Zuid (de eerste fout). Hedwig speelde een schopje en Zuid pakte de eerste met de A (de tweede fout, maar begrijpelijk omdat Zuid natuurlijk niet verwacht dat West een 4 kaart schoppen had, Oost had namelijk wel een vijfkaart aangegeven). Zuid een klein hartje na (de derde fout, de 9 is veel beter) voor de 6 en de 7. Noord, die geen gevaar zag en ook dacht dat zijn partner de schoppens tegenhield, maakte de vierde fout door harten na te komen. De leider had op al die hartenspelerei 2 ruitens uit dummy weggedaan. Dit zou er heel raar uit moeten zien, want de leider heeft blijkbaar geen schoppenkleur die loopt en gooit toch de enige andere kleur die toekomst lijkt te bieden weg. De leider speelt nu een klein ruitje Noord de gelegenheid gevend de vijfde fout te maken door ♦A te duiken. Toen dit allemaal gebeurd was, had de leider eindelijk 4♠, 3♥, 1♦ en 3♣. 11 slagen waarmee de fout met hoofdletter F, fout 0, het bereiken van 3SA in plaats van 4♠, eindelijk was gecompenseerd. Na het weggooien van de ruitens uit dummy had Noord zich best kunnen realiseren dat de kleine ruiten na "piscatorial" ofwel "fishy" was. Het stonk aan alle kanten, maar Hedwig heeft blijkbaar een voldoende dicht rookgordijn opgetrokken om er mee weg te komen. *SvdW 19-3-2013*

De zeepkist

Onvermijdelijk, maar als spelvandeweekstukjesschrijver kun je bijna niet voorkomen dat je zo nu en dan op je zeepkist klimt. Afhankelijk van de persoonlijkheden van de schrijvers gebeurde dat vaker of minder vaak. Kees Schipper deed dat eigenlijk nooit, hij volstond met het aandragen van een leuk spel en/of een spel waarop iets leuks gebeurd was, terwijl Willem Jan Maas niet van zijn zeepkist af te slaan is. De anderen zaten daar een beetje tussenin.

Toch is het wel aardig om je te realiseren dat het spel van de week ook hiervoor altijd een podium geboden heeft, en zo nu en dan werd hierdoor de discussie ook aangezwengeld.

Zo schreef Wj het volgende over garantiescores bij de Kampioenscompetitie die afhangen van iets wat in het totaal niets met de wedstrijd te maken heeft (huh?),

Wj: Ten slotte, ik heb een gerucht gehoord (let wel, een gerucht, voor de waarheid kan niet worden ingestaan), dat de TC aan het bestuderen is of het zinvol is om de garantiescore van een paar af te laten hangen van het gemiddelde van hun schoenmaat. Belachelijk zegt u? Toch komt dat sterk overeen met wat nu gebruikelijk is in de kampioenscompetitie. Daar wordt de garantiescore bij afwezigheid bepaald door iemand's resultaat in competities die daar niets mee te maken hebben, namelijk of je in de A of de B lijn zat voordat de kampioenscompetitie begon. Als we dat eenmaal een goed idee vinden, lijkt die schoenmaat zo'n gek idee nog niet. Het is weer eens wat anders. *SvdW 4-3-2014*

Nu is het zo dat garantiescores in de ogen van Wj sowieso een vermaledijd fenomeen zijn. Zo heeft hij ook ooit eens iets geschreven over de sportiviteitsdilemma's die deze met zich mee kunnen brengen.

Wj: Als je met een invaller speelt, kun je niet minder halen dan -7 imp. Dit betekent dat het "formeel" sportief gedrag is om als een waanzinnige te schieten op alles wat beweegt. Meestal zal dit namelijk resulteren in een avond van -100 of daaromtrent (geeft niks want je krijgt toch -7), maar als je geluk aan staat dan

scoor je ineens +100 of zoiets. Ongetwijfeld een goede strategie, vooral omdat je met een invaller toch al niet zulke hoge verwachtingen hebt als met je vaste partner (anders zou je wel proberen om met je invaller voor vast te spelen, niet waar?) Ik realiseer me dat dit laatste in voorkomende gevallen niet hoeft te gelden, maar het illustreert de redenering. Doordat een "schietend" paar willekeurig scores door het veld strooit, strookt het echter niet met "boerenverstand" sportief gedrag. Het wordt echter nog gekker als je je realiseert dat een paar (met invaller) dat niet als een wildeman in het rond schiet zich, weer formeel, schuldig maakt aan onsportief gedrag. Dit laatste is helemaal in strijd met het boerenverstand.

Nog sinisterder wordt het bij het volgende scenario: Paar x staat slecht maar niet op degraderen, er wordt alleen gedegradeerd als concurrenten het goed doen. Er is nog één avond te gaan en paar x speelt (expres?) met een invaller. -7 moet redelijkerwijs voldoende zijn om niet te degraderen, maar voor de zekerheid strooit paar x tegen paren die toch al onbereikbaar hoger staan met wat 1100tjes en zo. Hierdoor wordt de score zo verziekt dat de concurrenten (voor degradatie) meer moeite krijgen het goed te doen. Sportief gedrag? Formeel wel, voor je gevoel natuurlijk niet. Overigens is zelfs het in een dergelijke situatie expres met een invaller spelen formeel sportief maar qua boerenverstand natuurlijk verwerpelijk. *SvdW 26-11-2002*

Toch is Wj niet de enige die wel eens wat schreef over garantiescores. Zo zei Paul eens,

Paul: Het verhaal van vandaag heeft een behoorlijk Grrr gehalte. In de eerste plaats Grrr vanwege het feit dat we zijn ingehaald door een garantiescore, daar waar wij ons dinsdagavond nog een promovendus waanden kwam woensdag ochtend de koude douche omdat we even over het hoofd hadden gezien dat er nog een paar een 16 imp bonus ontving vanwege een terechte rode 50 ergens in de serie. Volgende competitie beter. *SvdW 4-11-2003*

Ok, nog eentje dan. Het is niet helemaal duidelijk of onderstaand citaat van Wj hier thuis hoort of in de sectie over butler, maar het is toch wel kenmerkend voor wat er zoal in het Spel van de Week langs kwam.

Wj: Het is weer zo ver. We zijn weer aan het butleren met z'n allen. Zoals ik al vaker heb verteld is butler feitelijk de speelvorm waar je het meest afhankelijk bent van geluk. Zo is het ontzettend belangrijk tegen wie je welk spel speelt. Ook kun je niet op elk spel evenveel verdienen of verliezen waardoor prachtige acties soms niets opleveren, reusachtige blunders soms niks kosten en kleine foutjes soms waanzinnig duur zijn. Neem nou spel 18. Het is helemaal koud 4♥ voor

NZ, terwijl $4\heartsuit$ in OW maar 1 down hoeft. In de praktijk denk ik dat er heel vaak een ruiten deelscore in NZ is bereikt. Het paar dat tegen ons $4\heartsuit$ liet spelen voor -11imps zal bijzonder graag hebben gewild dat ze tegen iemand anders speelden op dit spel. Nou geldt dat in een parenwedstrijd ook zult u zeggen, maar dat is niet waar omdat als je daar $4\heartsuit$ tegen krijgt, je "slechts" een nul hoeft te incasseren en niet de productie van de hele avond. See what I mean?

Het feit dat butler een "rare" telling is moge ook blijken uit het feit dat het niet duidelijk is hoe om te gaan met stilzit tafels of scores voor bijvoorbeeld niet opkomen. Op de website schrijft Wim Lotgering (en hij is voor ons toch een autoriteit op het gebied van scores):

"Tot nog toe wordt voor een stilzit-tafel 2 mp per spel gegeven. Dat is voor 5 tafels voor sommige paren nogal fors: 10 mp. Ik wil dat wijzigen in: het aantal mp = het aantal mp op de gespeelde spellen x 5/4. "

2 imp per spel lijkt veel, maar zelfs 1 imp (of 0,4 imp, of x imp) per spel is veel als het toevallig 5 "dooie" spellen zijn. Nu snap ik wel dat het vrij uitzonderlijk is om 5 dooie spellen te hebben, maar het illustreert wel fraai dat een paar dat toevallig een stilzit heeft op deze spellen "gratis" +5 krijgt terwijl iedereen die het spel gewoon gespeeld heeft 0 haalt. Wat een lol! Waarschijnlijk is de standaarddeviatie van de op een spel gehaalde imps (in één lijn) een aardige maat voor wat je op een spel als stilzit score zou moeten geven, maar hoe precies, ik weet het niet.

"Gewoon" $5/4$ maal de score die je op de gespeelde spellen hebt gehaald is waarschijnlijk nog gekker. Je krijgt dan nog meer (of, in voorkomende gevallen, nog veel minder) dan ieder ander die het spel gespeeld heeft. Kan niet dus, zou ik denken.

Dan maar 0 voor een stilzit tafel... Ook waanzin als het toevallig de spellen van de avond zijn waarop wat gebeurt.

Dit komt allemaal doordat je niet op elk spel evenveel kunt halen. Wie nou nog niet snapt dat butler één grote loterij is... (Overigens doe ik elke maand mee aan de staatsloterij en ook altijd aan de postcodeloterij, dus persoonlijk kan ik er niet zo mee zitten. Ik mag zo nu en dan best een loterijtje meepikken.) *SvdW*
14-10-2003

Educatie

Vanaf het hele begin heeft de neiging tot educatie er bij het spel van de week een beetje ingezet. Wellicht deels veroorzaakt door de grondlegger (Kees Schipper), die ten slotte ook de geestelijke vader was van het "leerspel". Een spel dat niet geschud maar gestoken was en tussen de gewone spellen van een clubavond was gestopt. Voor de geïnteresseerden was na afloop van de avond uitleg beschikbaar.

In het spel van de week vind je dan ook beschrijvingen van biedtheorie, uitleg over de kansen en hoe die te bepalen (erg handig als je de beste speelwijze wilt vinden), maar ook werd zo nu en dan aandacht besteed aan "hoe het eigenlijk hoort". In de rest van dit hoofdstuk passeert een aantal voorbeelden hiervan de revue.

Al in 2000(!) beschreef Gerben een verdediging tegen de toen volgens mij gloednieuwe opening $2\clubsuit$ als zwak met beide hoge kleuren of sterk. Ik weet niet of iemand dit ooit gespeeld heeft, maar het toont in ieder geval de prijzenswaardige ambitie om een educatief element in de spellen van de week te brengen.

Gerben: Deze 2 klaver opening is lastig om tegen te verdedigen ondanks het feit dat er heel veel van de verdeling van openaar bekend is. Normaalgesproken is het bieden geconcentreerd rond de hoge kleuren, maar nu moet dat gegeven aangepast worden. Soms is echter een hoge-kleur contract toch het beste.

Een mogelijke verdediging:

dbl : 16+ min. 2-2 hoog

2R : sterk spel zonder 4-kaart hoog, niet gebalanceerd

2H/S : 4-kaart, singleton/renonce in de andere hoge kleur

2SA : 16-18 SA, dekking in beide hoge kleuren

3iets: 6+kaart

3SA : Om te spelen

Als iemand een betere verdediging heeft dan hoor ik het graag. *SvdW 3-10-2000*

Het is niet duidelijk of de educatieve component altijd wel in goede aarde viel, want

toen door verhindering van het toenmalige vaste collectief het stukje eenmalig werd geschreven door Wim Lotgering, schreef deze wel het volgende:

Wim Lotgering: De correspondent die deze week aan de beurt was een spel te bespreken, was helaas verhinderd (door voorbereidingen voor het bridge-docent-examen). Om jullie niet met niets te laten zitten, een spel uit de C-lijn.

Je kunt hier niets van leren... *SvdW 12-2-2002*

Op een club als DBC waar vogels van allerlei pluimage spelen en waar ook alle "wedstrijdniveaus", van derde klasse district tot en met Meesterklasse, vertegenwoordigd zijn, is het soms heel lastig om stukjes te schrijven die een grote deelverzameling van dit publiek aantrekken. Zo kan het zijn dat er stukjes geplaatst worden waarvan een deel van het publiek zal vinden dat het wat al te elementair is. Toch blijkt dat ook hier een markt voor is.

Zo heeft het onderstaande stukje over reverse bieden een (relatief) groot aantal reacties tot gevolg gehad, en nee, dat waren geen reacties van het type "kun je niet wat leukers schrijven".

Wj: Een aardig voorbeeld was spel 13. Omdat er van de 16 maal dat het spel gespeeld is maar liefst 6 rondpassen op de lijst stonden, betekent dat dat er 6 mensen in de zaal gezeten hebben die ♠1063 ♥543 ♦AH653 ♣A2 niet geopend hebben. Om een of andere, zeer verontrustende, reden denk ik dat diezelfde mensen ♠VB3 ♥HB3 ♦VB53 ♣VB2 zonder blikken of blozen wel geopend zouden hebben.

We steken dus maar weer eens ouderwets van wal. Dit is misdadig. AH A is een opening. Niks meer en niks minder!

Puntentelling is een hulpmiddel. Het komt niet in de plaats van nadenken.

De puntentelling die wij gebruiken (A=4, H=3, etc.) is niet bijzonder goed, hij is alleen populair geworden omdat het makkelijk is. Er zijn heel veel aspecten die simpelweg niet in de puntentelling te vangen zijn. Een voorbeeld? Stel je hebt ♠V732 ♥V32 ♦A32 ♣532. Partner opent 1♦, jij zegt 1♠ en partner biedt 2♣.

Dit is een saaie slechte hand, dus voorkeur geven met 2♦ is de enig juiste actie.

Heb je echter dezelfde distributie, weer een Aas en twee Vrouwen, ja zelfs dezelfde kleintjes, zoals ♠7532 ♥A32 ♦V32 ♣V32, dan is die kaart vreselijk veel sterker. Waarom? omdat je in het eerste geval twee vrouwen hebt waarvan de waarde uiterst dubieus is, terwijl je in het tweede geval alleen maar plaatjes hebt die "er toe doen". In een vrolijke bui zou ik met de tweede hand dan ook 3♦ bieden.

Mijn tweede voorbeeld komt niet van de clubavond, maar uit het bridgeblad van deze maand. Iemand stelde daar de vraag "Mag je reverse bieden met te weinig punten?" Uit deze vraag blijkt ook weer dat aan punten veel te veel gewicht toegekend wordt. Nu wordt er in het algemeen vrij vaag gedacht over een reverse. Blijkbaar slaagt het bridgedocentencorps er niet in dit eenvoudig en correct uit te leggen. De leraar in mij noopt mij toch nog een keer een poging te wagen.

Wat is een reverse? Een reverse is een bod (zonder sprong!) waarbij de kleuren in een dusdanige volgorde geboden worden dat de antwoordende hand pas op 3 niveau voorkeur kan geven voor de eerste kleur.

Een voorbeeld? Stel het bieden gaat

1♣-1♥

2♥

Dit is een reverse, want als de antwoordende hand voorkeur wil geven voor de eerste kleur van de maat moet-ie naar 3 niveau.

Om die reden is

1♥-1♣

2♣

geen reverse, want je kunt als antwoordende hand nog 2♥ bieden.

Ten slotte is

1♣-1♥

2♥

geen reverse, maar een sprong in een nieuwe kleur en (dus) mancheforcing.

Hoe sterk moet je zijn om reverse te bieden? Je moet wel overwaarde hebben om reverse te bieden, want de boodschap is "Partner, als jij niks meer hebt dan voorkeur voor mijn eerste kleur, ben ik sterk genoeg om op 3 niveau te spelen." een reverse is dus wel forcing, maar zeker niet mancheforcing.

En dan nu de hamvraag...Mag je reverse bieden zonder de vereiste hoeveelheid punten? Ik hoop dat iedereen na het voorgaande het antwoord kan geven. Even nadenken! Ja natuurlijk mag dat, want het "enige" dat je belooft is een voldoende mooie hand om tegenover voorkeur op 3 niveau te spelen. Dus met ♠2 ♥AV932 ♦AH9853 ♣2, is er geen enkele reden om na 1♦-1♥ niet 2♥ te bieden.

Ter zijde, veel expertparen gebruiken 3 in dit biedverloop om een "minimum" 6-5 aan te geven, maar dat is een kwestie van afspraak. *SvdW 4-3-2014*

Bij tijd en wijle blijkt het spel van de week ook een podium waarop de schrijver zijn hart kan luchten over dingen die niet (direct) met de dinsdagavond te maken

hebben. Toch zijn daar vaak interessante dingen bij. Zo heeft Jos eens iets geschreven over hoe het eigenlijk hoort bij bridge. Het moge duidelijk zijn dat het gedrag van zijn tegenstander absoluut geen navolging verdient en dat Paul volstrekt correct gehandeld heeft door niet op het verzoek van de tegenstander in te gaan.

Jos: Stel je staat voor een open goal, maar je schiet de bal over. Ga je dan naar de scheidsrechter om te zeggen "Maar je moet hem tellen, want ik had hem er eigenlijk in willen schieten!", gevolgd door het onvermijdelijke hondenlichaamsdeel, dat nou eenmaal de aanspreektitel van een scheidsrechter is? Toch gebeurde er zondag iets vergelijkbaars: Paul zit in 4 ♠. De dummy heeft Hxx en de derde man Axx. Paul legt de H en de derde man... klein. De slag gaat dicht en Paul vervolgt zijn miraculeuze speelplan met een troefje van tafel, waarop de derde man wakker wordt en zegt, dat hij de bal er eigenlijk in had willen schieten, ehh, dat hij had verstaan dat Paul "klein" had gezegd. Nou ja, zeg. Arbitr erbij, maar ja, de spelregels zijn duidelijk zat, je moet opletten. In bridge is het dan gebruikelijk om niet as over je eigen hoofd uit te strooien, maar de tegenpartij voor onsportief uit te maken.

De wedstrijd eindigt in 25-3 en na afloop komt de captain van de tegenpartij vragen of het contract toch niet voor -100 kan worden geschreven, "omdat het voor onze score niks uitmaakt". Paul was onverbiddelijk. Terecht stelde hij, dat het voor onze score niks uitmaakte, maar wel voor alle concurrenten en dat niet opletten, verzaken of een snit niet nemen hetzelfde type fout is, dat *allemaal* kost.
SvdW 16-11-2004

Hoewel het gedrag van sommige mensen (in het bijzonder tegen wedstrijdleiders, clubavondcommissieleden en andere mensen die hun best doen om jou een leuke avond te bezorgen) je soms doet afvragen hoe vaak ze als kind op hun hoofd gevallen zijn, is het duidelijk dat onder de schrijvers van het spel van de week hele andere normen gelden. Zo schreef Wj,

Wj: OK, wat is dat? Nou, ik weet van mezelf dat ik nogal wild uit de hoek kan komen en lekker in het rond kan schoppen. Ik doe dat veelal om, op een hopelijk amusante manier, een punt te maken. Dit betekent dat ik als ik soms kritiek spui op bijvoorbeeld garantiescores, en vergis u niet dat komt er ongetwijfeld nog wel een keer aan, niet probeer de mensen die de clubavond organiseren belachelijk te maken. Integendeel ik heb altijd bijzonder veel respect voor mensen die (een deel van) hun vrije tijd besteden om er voor te zorgen dat zichzelf, maar ook anderen, een plezierige tijd kunnen hebben. Sterker nog, zelfs als iemand die als vrijwilliger iets voor de club doet eens een keer een steekje laat vallen (bijvoorbeeld een rare beslissing neemt als arbiter), behoor je in mijn ogen die persoon nog steeds met alle respect te behandelen en ook diens beslissing

hoffelijk te aanvaarden. O wacht, dat hoort eigenlijk altijd.

Dus, beste technische commissie, knoop dit goed in de oren als ik het nu eindelijk ga hebben over...

Alcoholvrij bier

Weet u het nog? Eind jaren 80 probeerde Heineken de markt te veroveren met een alcohol arm bier, Buckler. Uiteindelijk was dat geen succes, hoewel ik hoor dat het spul in de ons omringende landen nog wel verkocht wordt. In Nederland was het met Buckler gauw gedaan, en tot op de dag van vandaag is het niet duidelijk hoe groot de invloed van ene Youp van het Hek op de ineenstorting van dit merk nou precies geweest is. Vast staat wel dat hij de drinkers van dit "biertje" in zijn oudejaarsconferentie zo ontzettend belachelijk gemaakt heeft, dat je het met goed fatsoen noooit meer kon bestellen. Weet u het nog?

Nou denk ik niet dat ik ook maar in de verste verte evenveel invloed heb als Youp, maar laat ik een poging doen om een populair "merk" ook onmogelijk te maken door de volgende uitspraak te doen.

De overeenkomst in klank tussen Butler en Buckler is geen toeval! **Daar waar Buckler geen bier is, is Butler geen wedstrijd.** *SvdW 10-10-2012*

Agressief gedrag naar de wedstrijdleider hoort aan de bridgetafel niet thuis. Wat aan de bridgetafel ook niet thuishoort, is je partner, of de tegenstanders onheus bejegenen. In het bijzonder Wj heeft hier wel diverse dingen over geschreven. Zoals bijvoorbeeld een weergave van een conversatie tussen partners die alleen maar tot doel kon hebben de ander te slopen.

Wj: Zoals ik al veel eerder en vaker heb betoogd is het van belang om ervoor te zorgen dat je een situatie aan tafel scheidt die jezelf, maar vooral ook je partner, in staat stelt om optimaal te presteren. Nou is dat helemaal niet makkelijk, als er namelijk iets mis gaat kan je daar namelijk ernstig van balen, en hou je gezicht dan maar eens in de plooi, dan wel je scherpe tong in bedwang. Toch kun je de emoties ook overdrijven. Zo hoorde ik dinsdag de volgende conversatie, hij trad op nadat OW zojuist een kwetsbaar 3♣ contract maar 1 down hadden gespeeld (voor een slechte) in plaats van 2 (voor een goede).

[Oost]: Had je geen ruiten na kunnen spelen in plaats van harten? Dan gaat het 2 down.

[West]: Ik zie het...

[Oost]: Ja, maar ik speelde toch ♠K!

[West]: Ja, stom.

[Achteraf commentaar Wj]: Tot op dit moment probeert West de zaak nog te sussen.

[Oost]: Nu heb je een nul, terwijl we een top voor het oprapen hadden.

[West]: ...

[Achteraf commentaar Wj]: Let op het subtiele gebruik van de persoonlijke voornaamwoorden: *je* hebt een nul en *we* hadden een top voor het oprapen. Gaat lekker, Oost zorgt er echt voor dat zijn partner het volgende spel weer helemaal bij is.

**** Een spel later (tijdens het bieden) ****

[Oost (die er zeker van wilde zijn dat Oost de beker tot de bodem zou leegdrinken)]: Wat had je in dat spel eigenlijk in klaver?

[West (gekweld)]: Heer derde.

[Oost (zuchtend)]: Ongelofelijk.

[Achteraf commentaar Wj]: Het ongelofelijk werd uitgesproken een soort toon waaruit bleek dat er waarschijnlijk geen redding meer mogelijk was voor West. Nou weet ik echter een ding, West kon het eerdere spel ongetwijfeld beter verdedigen, maar er was iets wat hij niet kon helpen op dat spel, waar hij echt volstrekt onschuldig aan was... Het feit dat hij op het onderhavige spel Heer derde troef had was door de computer zo bepaald, niet waar?

Zo sukkelde dat nog een tijdje door. Wat denkt u, zal West (of Oost, for that matter) door deze uitwisseling beter zijn gaan spelen? Nou, ik denk van niet.
SvdW 31-5-2005

Of het volgende, ook heel aardig,

Wj: Heel vroeger had DBC een clubblad. U weet wel zo'n publicatie op papier die eens in de zoveel tijd aan de leden werd rondgedeeld. Daar schreef ik ook al eens wat in, onder andere een stukje waarin ik gehakt maakte van iemand die zijn partner er van langs gegeven had omdat hij verkeerd had gesignaleerd waardoor onze "held" natuurlijk op het verkeerde been gezet was wat geresulteerd had in een slechte score. Ik schreef toen iets van ". . . maar als west nu gebridged had in plaats van gesignaleerd. . ." De eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat ik ook nu erg in de verleiding kwam om iets dergelijks te doen toen een onzer tegenstanders op verwijtende toon aan zijn partner vroeg waarom hij geen introever had gekregen. Hij had tenslotte "die 6 en die 3 en ook nog een keer een negen" gespeeld waaruit

zijn partner had kunnen afleiden dat er wellicht een introever te halen was geweest. Dat-ie zelf drie keer(!) de kans had gehad zijn singleton in te spelen, daar werd gemakshalve aan voorbij gegaan. Brrrrr. *SvdW 19-3-2013*

Naast bovenstaande "aanwijzingen voor het gedrag" zijn er natuurlijk ook nog algemene bridge wijsheden, niet zozeer op te hangen aan een bepaald spel, maar toch wel interessant. zo heeft Paul ooit eens het volgende geschreven, vooral omdat hij geen spelverdelingen had, maar dit terzijde.

Paul: *"Ach ja", verzuchtte ik, "de percentages doen het altijd." "Nee, nee", corrigeerde mijn gewaardeerde partner mij, "de percentages doen het zo vaak als dat de percentages zeggen dat ze het doen."*

Zomaar een conversatie tussen twee leden van het svdwssc nadat ik weer eens een dubbele snit had genomen die dubbel verkeerd zat en Jos me probeerde te troosten door te zeggen dat ik het nog niet zo slecht had gedaan

Ok bridgewijsheden dus, daar gaat het deze keer over. (...) Bridgewijsheid nummer twee: Nooit zondigen tegen je eigen bridgewijsheden..... En ja ik beken, ik ben schuldig, ik heb het gedaan.

Heel lang geleden toen ik nog een junior was in de vorige eeuw heb ik eens een workshop gehad tijdens een jeugdbridgekamp van de EBL (European Bridge League) van Hans Kreijns (het was toevallig in Nederland). Hans gaf daar een tip die mij altijd is bijgebleven en die ik zelf ook altijd naleef. Nog een bridgewijsheid dus: Als je bij het spelen het in 2 minuten niet ziet dan zie je het nooit meer en kan je beter doen wat je gevoel je ingeeft dan er langer over na te blijven denken.

Hier zit een hoop waarheid in. Ten eerste zie je inderdaad de oplossing waarschijnlijk toch niet. (Uitzonderingen daargelaten) en ten tweede scheelt het je al gauw een paar bakken energie. Maar ok ik beken ik heb dinsdag 5 minuten nagedacht tijdens het tegenspelen en deed het vervolgens niet 1 maar 2 keer verkeerd in het zelfde spel.

Gelukkig werden we gered door een ander bridgewijsheid van ik meen Garozzo (het kan ook Belladonna geweest zijn). Het spel is over na het bieden. (*Redactie: Uiteraard was dat Garozzo. Hij vond het bieden veel belangrijker dan het spelen. Dat moest je maar "gewoon" goed doen.*) En inderdaad op het bewuste spel ging een gedubbeld contract maar 1 down in plaats van 2 (+100 ipv +300) maar zoveel scheelde dat niet want een plus score was al goed voor een procent of 75. Veel mensen gingen down in onze lijn.

Maar even terug naar de aanhef. De discussie ging over een interessante positie je hebt A98x tegenover V10x de vraag is hoe speel je deze kleur aan als maar 1 slag

mag verliezen. Speel je een kleintje naar het aas en een kleintje terug (en welke kaart leg je dan als er klein wordt bijgespeeld) of speel je de vrouw voor en laat je deze door lopen en als je verliest aan de heer laat je daarna de 10 door lopen in de hoop dat de boer goed zit. De oplossing ligt in het bezit van de 8 omdat je de 8 hebt is het net iets beter om de dubbele snit te nemen de positie is namelijk niet wezenlijk anders dan AV10x tegenover xxx dan speel je ook eerst een kleintje naar de 10 en daarna een kleintje naar de vrouw. Jos kan overigens precies uitleggen hoe dat met die kansen zit :-)

Maar goed het ging natuurlijk over spel 5 en ik nam natuurlijk de dubbele snit die dubbel verkeerd zat. Mede ingegeven door het feit dat ik graag snel in dummy wilde komen om de H snit te nemen.

Uiteindelijk maakte ik toch m'n contract nog voor en score van 36%. En zo werd dus ook nog even een laatste bridgewijsheid onderuit gehaald: Als je een manche bied en maakt in een groot parentoernooi haal je boven het midden. *SvdW* 23-2-2005

Er werden ook nog wel eens wat stukjes geschreven over afspelen en de daar bijna onvermijdelijk aan gekoppelde kansberekening. In onderstaand stukje geeft Jos op koddige wijze uitleg over hoe de kansberekening ook biedbeslissingen kan beïnvloeden. Wat vooral opvalt is dat hij "wiskundig geschoolde" DBC leden aanhaalt, en volledig negeert dat hij zelf vele jaren docent op de TU Delft was. Zelf ben ik (WjM) door hem nog onderwezen in numerieke wiskunde en als ik mij niet vergis ook in Bijzondere Functies. Dit kwalificeert hem in zijn ogen echter blijkbaar niet als "wiskundig geschoold". Je vraagt je af waarom.

Jos: Als je AHBTxxxx in een kleur hebt, hoe groot is dan de a priori kans er geen slag in te verliezen? Tenzij je wiskundig geschoold bent, zoals Frits Post of Gerard en Wim Arkesteijn, die allemaal wiskunde geven of gaven aan het Stanislas, is deze vraag niet zo eenvoudig te beantwoorden. Laten we het van de grond af aan opbouwen. Als de verdeling van de resterende kaarten 2-2-1 is, heb je nooit een verliezer. 3-1-1? Als de vrouw sec zit of de driekaart bij je partner heb je ook geen verliezer. V sec is natuurlijk 40% van de 3-1-1 zitsels (twee van de vijf kaarten). Driekaart bij je partner is 1/3 van de rest, ofwel $1/3 * 60% = 20%$, dus $40% + 20% = 60%$ van de 3-1-1 zitsels geven je geen verliezer. 3-2-0? 70% (Beredeneer dit zelf) Als we de rest even buiten beschouwing laten, dan moet je nog weten wat de kans is op een 2-2-1, 3-1-1 of 3-2-0 verdeling is. Een procedure die te ingewikkeld is om uit te leggen geeft ongeveer 18:11:11 ofwel 45% resp 27,5%. Dus hebben we $45% + 0,6 * 27,5% + 0,7 * 27,5% = 81%$ kans om geen slag te verliezen. Dat is iets te optimistisch, omdat we alle 4 en 5 verdelingen buiten beschouwing hebben gelaten, maar laten we niet misselijk doen, 75%.

Met deze kennis gewapend gaan we het volgende spel bieden

♠AHB108753 ♥8 ♦1085 ♣A

Je bent vierde hand, niet tegen wel, partner opent in de tweede hand 1♦, rechts volgt 1♥, jij 1♠ (of?), partner 2♦. Je biedt nu 2♥ (of?) en partner nu 3SA. Wat nu?

Ik liet me wat al te gemakkelijk verblinden door de goede kansen geen ♠ slag te verliezen, maar vergat gemakshalve, dat de a priori kansen (dwz voordat het bieden begon) na dit biedverloop niet meer hetzelfde zijn! Partner heeft nu vrijwel zeker zeker geen 3 kaart ♠ en daarmee is de kans op een ♠ verliezer veel groter geworden, rond de 40% schat ik. Dat maakt het ♠ slam waar ik op afstevende wat minder aantrekkelijk. Dat was het ook, want partner had

♠6 ♥HVB6 ♦AVB942 ♣H9

en ♠V zat derde fout. Interessant is, dat 6SA eigenlijk een beter slam is, want daar kan je eventueel nog op de ♦ kleur af als de ♠ het niet doen. En je kan ook niet tegen een introever aanlopen. Maar voor de zekerheid zat ♦H fout, dus ook dat was ook niks. Kijk, als je hot bent(zie WJ's stukje over Zia) dan zitten die slams er gewoon in. En ik dacht dat ik hot was, maar na dit spel bleek dat ik gewoon lauw was. Ach ja, life is a valley of tears en op het eind ervan ga je nog dood ook. *SvdW 16-3-2004*

Ook altijd wel populair waren stukjes met als thema dat gecombineerde kansen het doorgaans winnen van enkelvoudige kansen. Zo schreef Wj ooit eens een stukje waarin hij trachtte duidelijk te maken dat je met 10 troeven samen toch niet altijd op de H moet snijden. Dat ging zo:

Wj: Deze keer geen biedverloop er bij, want over het bieden wil ik het niet hebben. Het lijkt echter tamelijk redelijk om op onderstaand spel in 5♦ terecht te komen als NZ. Dat gaat vrij automatisch vooral als OW klaver tussenbieden. Laat het gezegd zijn dat Hedwig en ik er in slaagden om, met het voordeel van klaver biedende tegenstanders in een deelscore te blijven hangen, maar dat terzijde (het was nog lang onrustig in Den Haag).

Spel 21	♠ A85	
N/NZ	♥ B4	
	♦ A9752	
	♣ 765	
♠ VB92		♠ H763
♥ 752		♥ 983
♦ H		♦ 108
♣ AV842		♣ HB93
	♠ 104	
	♥ AHV106	
	♦ VB643	
	♣ 10	

Waar ik het met u over wil hebben is het spelen van een hoog ruiten contract. Laten we voor het gemak aannemen dat OW klaver uitkomen en switchen naar ♠Q. Om de onsterfelijke master bridge series van Hugh Kelsey maar eens te citeren, How should you continue?

De beste kans voor zoveel mogelijk slagen is de ruiten snit. Je maakt dan 12 slagen als de ruitens 2-1 zitten met de heer goed. Dit is een sportieve 39% kans (2-1 is 78% en daar de helft van). In 6 is dat de aangewezen speelwijze omdat je al een slag kwijt bent en het alternatief (troef Aas slaan) alleen goed is met de heer sec. Dit is 1/3 van 2-1 is 1/3*78 is 26% kans. Beduidend minder dan de snit. Maar wat nu als het contract 5♦ is? De meeste mensen zullen dan ook zo spelen als in 6, dus de troefsnit nemen. De kans van slagen is dan 45 a 46%. Iets meer als 39 want je maakt 5 nu ook nog als de ruitens 3-0 zitten met de heer goed en als de bezitter van de 3 kaart ruiten nog ten minste 3 hartens heeft. Dit laatste is het geval in, ongeveer, 60% van de gevallen (3-3 = 36% plus de helft van 4-2 = 24%). De totale kans van de snit wordt dus 39% plus 60% van de helft van 22% (3-0 zitsel).

Onthoud dit laatste resultaat. Er is echter, in 5♦, nog een manier om het spel te spelen, namelijk het slaan van troef Aas. Als je dat doet maak je het spel in de volgende gevallen:

◇K sec	$1/3 * 78 = 26\%$
◇2-1 (geen K sec) met de lange troef ten minste 3 harten.	$2/3 * 78 * 0,60 = 31,2\%$
◇3-0 (bij W) met W ten minste 3 harten	$1/2 * 22 * 0,6 = 6,6\%$
◇3-0 (bij O) met O ten minste 4 harten	$1/2 * 22 * 0,24 = 2,6\%$
Totaal	66,4%

De laatste twee termen behoeven wat toelichting. Als de ruitens 3-0 blijken te zitten ga je harten spelen. Als West 3 ruitens heeft en hij heeft ook ten minste 3 hartens dan gooi je op derde harten een schopje weg en op de vierde kan west laag troeven of hoog troeven. Als hij laag troeft, troef je over, gaat met een klaver introever naar dummy en speelt weer harten en gooit alsnog je laatste schoppen weg. Troeft hij hoog, dan gooi je meteen schoppen weg. Heeft Oost 3 troeven, dan moet hij minstens 4 hartens hebben (het overtroeven lukt nu niet) opdat je je schoppens kwijt bent voordat hij aan slag komt.

Vooropgesteld dat deze berekening niet helemaal goed is. Dit komt omdat iemand met meer ruitens minder ruimte voor hartens heeft dus de kansen zijn een klein beetje anders. Het algemene idee echter dat een combinatie van kansen vaak veel beter is dan een enkele kans komt vaak voor. Probeer daar dus een volgende keer aan te denken. *SvdW 4-5-2004*

Op DBC wordt ook aandacht besteed aan spelverbetering. Zo heeft Jos van Kan een aantal malen voor de aanvang van de clubavond een soort hoorcollege gegeven waarin een aantal thema's behandeld is. Om deze pareltjes ook voor de thuisblijvers toegankelijk te maken besloot Henk hier ook in het spel van de week aandacht aan te besteden. Een van de stukjes ging zo:

Henk: Over de opgaven in de eerste etappe zeiden de deelnemers aan de cursus van Jos achteraf dat ze gemakkelijk waren op te lossen. Bij het oplossen van de opgaven in het afspel (vaak gaat het over de vraag snijden of niet) moet het principe van de open plaatsen gevolgd worden. Dit principe wordt door Jos als volgt uitgelegd:

De kans om een bepaalde kaart bij de ene of de andere tegenstander te vinden verhoudt zich als het aantal open plaatsen (onbekende kaarten) bij de ene en de andere tegenstander.

De tekst van opgaven en antwoorden is van de hand van Jos.

(...)

In de figuur

AH102

V54

speel je natuurlijk de AV en klein naar de H10 als je vier slagen wilt halen. Hoe groot is de kans dat de B valt als beide spelers bekennen op de eerste twee ronden en W nog op de derde?

Veronderstel, dat O een multi heeft geopend, hij blijkt een 6 kaart ♡ te hebben. Jij bent in 3SA beland en je hebt 4 slagen nodig in deze kleur voor je contract. Hoe speel je en waarom?

Antwoord

Als er verder nog geen enkele kleur gespeeld is heb je van W 3 kaarten gezien en van O 2. W heeft dus nog 10 onbekende kaarten en O 11 en de kans om de ontbrekende kaart bij O te vinden is dus $11/21 = 52,4\%$. Dan is slaan, de H zetten, dus het meeste kansrijke.

Als O een 6 kaart ♡ heeft hangt het er een beetje van af hoeveel harten wij samen hebben, want dat bepaalt het aantal open plaatsen van W. In ieder geval heeft W meer open plaatsen dan O, dus moet je snijden. *SvdW 24-7-2012*

Als je als club 80 jaar bestaat heb je natuurlijk veel mensen zien komen en gaan. Vaak omdat mensen niet meer konden spelen in verband met verhuizing of iets dergelijks, maar uiteraard zijn ons ook de nodige mensen ontvallen. Het is absoluut ondoenlijk om hier namen te noemen, en dat moet ook niet, want het noemen van namen heeft onherroepelijk tot gevolg dat er ook namen niet genoemd worden die eigenlijk best wel genoemd hadden mogen worden. Eén uitzondering, Wim Lotgering. En dat niet alleen omdat er een tijd was dat het leek of Wim letterlijk alles op de club regelde (er waren wel meer mensen die veel voor de club deden, dan wel gedaan hebben), maar ook omdat Henk den Boer een persoonlijk in memoriam heeft geschreven dat als spel van de week de website heeft gehaald.

Henk: Alles in deze bridgeweek staat in één teken: het overlijden van Wim Lotgering. Het Bestuur heeft een mooie IM over Wim geschreven. De voorzitter van het District (zie de website van het district: www.nbbdelft.nl) heeft ook een reactie namens het District gegeven.

Op deze plaats draag ik ook graag bij aan het koesteren van de herinneringen aan Wim.

Enkele weken geleden ontving Wim het erelidmaatschap van DBC. Een onderscheiding die hem werkelijk iets deed. Wim stelde dit zeer op prijs. Op die avond vertelde ik hem dat ik, sinds ik lid ben (vanaf 1976 of 1977), niet anders weet dat Wim de organisatie regelde bij de clubavonden van DBC. Wim gaf als reactie aan dat er jaren waren waarin hij meerdere rollen vervulde: wedstrijdsecretaris DBC, secretaris bestuur DBC en wedstrijdsecretaris bij het district. Ook was hij vaak actief in de organisatie van bridgedrives bij andere verenigingen. Kortom, het bridge bij DBC en in het district was in feite afhankelijk van één persoon: Wim Lotgering.

Zelf heb ik enkele jaren ook deel uitgemaakt van de technische commissie van DBC. Dat was voor mij geen moeilijke taak, aangezien Wim de drijvende kracht was in de wekelijkse organisatie van clubavonden. De kroegentocht was ieder jaar voor Wim een helse klus. Van al wat jaren geleden herinner ik mij dat Ans en ik meehielpen met het dupliceren van de spellen (door vakantie kon ik heel vaak zelf niet meedoen aan de kroegentocht, maar dus wel meehelpen in de voorbereiding). Koffers vol met spellen bij Wim ophalen, dupliceren en weer terugbrengen. Het huis van Wim was in alle opzichten vol van bridge. Overal de koffers met spellen. Uiteraard de PC pontificaal in huis en er hing een rokerige sfeer en poezen liepen rond. De organisatie van een kroegentocht ging Wim bepaald niet in de kouwe kleren zitten. Directe omstanders wisten al twee maanden van te voren dat de kroegentocht eraan kwam. Wim was in die periode nauwelijks aanspreekbaar en was volledig op de kroegentocht gefocust. Op de clubavonden merkten we er weinig van, behalve dan dat we al weken op de avond vele spellen moesten terugsorteren. Soms ging er ook iets mis. Door een (korte) stroomstoring in een nacht voor een kroegentocht was het (computer)programma voor de kroegentocht "verdwenen". In de nachtelijke uren moest Wim dit weer proberen te corrigeren met als gevolg dat Wim zich versliep in de ochtend daarop. Ook bij andere gebeurtenissen kwam het nog wel voor dat Wim 's ochtends laat verscheen. In dit opzicht had Wim een "gebruiksaanwijzing" : zeker als in de ochtend werd begonnen, was het verstandig Wim op tijd op te halen.

Toen internet en de kastjes nog niet bestonden, ging alles nog met papieren formulieren. Op de clubavonden ging het nog wel om diezelfde avond de uitslag per lijn te berekenen (al moest inderdaad zoals in het IM al staat vermeld, Wim vooral in de A-lijn heel vaak correcties toepassen), maar dat lukte niet in de kampioenscompetitie (topintegraal). De week erna hing de uitslag dan aan de muur. Maar er waren diverse leden die daarop niet konden wachten en al de volgende dag naar Wim belden om de uitslag te vernemen. Daar nam Wim alle tijd voor. Een geweldige service natuurlijk.

Het bridgen zelf kwam bij Wim steeds meer op de achtergrond. Al vroeg had hij

gekozen voor het organisatorische en de ICT van het bridge. Daarin was een kei, een icoon van de club en van het district. Natuurlijk bridgede Wim ook zijn partijtje mee op de clubavonden. Wim heeft enkele jaren gespeeld met Leo Postma. Leo heeft serieus overwogen om de rode Doubletkaartjes uit de biedbox te halen. Wim had in het bieden een avontuurlijke kijk op de zaak en heeft altijd de jeugdige (over)moed behouden.

De eerste ronde van een clubavond was niet zelden een crime: vaak moest Wim nog een probleem oplossen (als een paar bijvoorbeeld onverwacht niet kwam opdagen) en kwam hij laat aan tafel met zijn gedachten nog bij de organisatie. Volgens Leo kon je een goed bridgeresultaat op de spellen in de eerste ronde dan al vergeten.

De laatste weken speelde Wim mee in de C-lijn. Dat werd zeer op prijs gesteld. Nog maar twee weken geleden speelde Wim zijn laatste wedstrijd. *SvdW 3-5-2011*

Kerstverhalen

In de loop der jaren is ook een aantal Kerstverhalen op de site verschenen. In het algemeen fictieve karakters en fictieve spellen. Afhankelijk van de stemming van de auteur werd het altijd een zielig, of een niet zo zielig verhaal. Altijd werd echter wel geprobeerd een of meerdere spellen te kiezen met (een) aardige pointe(s).

De redding van het internaat

Of het nou de donkere dagen zijn, of de versierde huizen, om een of andere reden zijn mensen rond Kerst toch een beetje anders, een beetje socialer, dan in de rest van het jaar. Hoe dat komt? Ik zou het niet weten, maar het feit blijft dat alleen rond Kerst mensen gevoelig zijn voor de grootste tranentrekkers als A Christmas Carol en It's a wonderful life. Begrijp me niet verkeerd, ik kijk ze ook elk jaar weer, maar wat ik nog niet vaak aan mensen verteld heb is dat ik zelf ooit eens een it's a wonderful life moment heb meegemaakt.

Toen ik jong was heb ik een paar jaar op een internaat gezeten. Dit was omdat mijn moeder ziek was en mijn vader een café had waardoor hij eigenlijk nooit thuis was. Zoals zo veel van die instellingen in die tijd waren ze hoofdzakelijk afhankelijk van particuliere giften, omdat een publieke financiering nog niet echt geregeld was. Dat zou later een stuk beter worden. Helaas is het grote wiel echter alweer een stuk doorgedraaid, dus in de tijd van "het leven is maakbaar", en "ieder voor zich" zijn we nu in dat opzicht alweer op de weg terug.

Maar goed, dat is nu niet waar het om gaat, het gaat om een woensdagmiddag in de jaren 60 van de vorige eeuw, ergens diep in het katholieke Zuiden van Nederland dat zich het volgende voor deed.

Broeder Eligius liep snel over de binnenplaats, zijn hoofd vol van duistere gedachten. Volgende week zou het Kerst zijn. Het was koud, veel sneeuw. Sneeuw was altijd aanleiding tot veel gejoel en gelach van de kinderen, maar dit jaar was de sfeer op het internaat veel minder vrolijk dan dat het anders altijd was. Broeder

Eligius wist best waarom dat was, want hoewel hij niet tot de vertrouwelingen van broeder overste hoorde wist hij dat het internaat er financieel niet al te rooskleurig voor stond. Als ze niet gauw extra sponsors vonden zou dit wel eens de laatste Kerst van het internaat kunnen zijn. Broeder Eligius wist echter ook dat hij echt niet in staat zou zijn dat tij te keren. Zo belangrijk was hij niet. Hij was eigenlijk nergens goed in, behalve in bridge. Hij was zijn hele leven zo gefascineerd geweest door dat spel en had ook zoveel moeite gedaan het te leren, dat hij inderdaad een behoorlijk adequate speler geworden was.

Straks zou de Kerstdrive van het internaat beginnen. Uiteraard waren alle notabelen uitgenodigd in de hoop dat er nog wat geld bij elkaar geschraapt kon worden. "Dat lukt natuurlijk niet", dacht Eligius verbitterd, want een van de redenen dat de potentiële sponsors überhaupt veel geld hadden was dat ze het niet zo maar weggaven. Toch was het belangrijk heel aardig te zijn tegen de gasten, want je wist maar nooit wanneer er eentje zou besluiten iets bij te dragen.

Een aardig spel, vond Eligius, was spel 1. Als Zuid zat hij, zoals vele anderen in 3SA tegen de uitkomst van ♠H.

Spel 1	♠64	
N/Niem.	♥B9	
	♦HV10972	
	♣AH6	
♠HV1082		♠973
♥V1074		♥H53
♦B4		♦A65
♣B4		♣7532
	♠AB5	
	♥A862	
	♦83	
	♣V1098	

Voor een technicus als Eligius was dit geen probleem, de Bath coupe (het niet nemen

van de A zodat je AB over hebt mocht West de kleur doorspelen) in schoppen zorgde er voor dat die keur niet doorgespeeld kon worden. West was een van de gasten en ook een redelijke speler. Doordat zijn partner de schoppens afsignaleerde wist hij dat de leider bezig was met een Bath coupe. Hij probeerde daarom de switch naar ♡4.

Toen Oost de Heer inlegde, zat er voor Eligius niets anders op dan de Aas te pakken. Als hij zou duiken zou Oost immers teruggaan naar schoppen, en dat zou onherroepelijk leiden naar down.

Eligius begon ruiten te spelen en doordat die kleur gunstig verdeeld zat en de tegenstander nog maar twee hartens mee kon nemen (met dank aan ♡8), maakte hij zijn contract. Dit was nog niet eens een echt goede score, want naar bleek was de Bath coupe velen te machtig geweest en was in slag twee vervolgd met zodat deze leiders maar liefst 11 slagen haalden.

Eén van de leiders die 11 slagen haalden was de plaatselijke advocaat. Naar verluidt nam deze man het niet zo nauw met de verantwoording van zijn contante ontvangsten, een feit dat zeker bijgedragen had aan het gegeven dat hij ook de meest vermogende man van het dorp was.

Bij de borrel na afloop waar dit spel ter sprake kwam zei iemand tegen hem dat hij toch wel geluk gehad had doordat zijn tegenstander in de Bath coupe getrapt was. *(Bath coupes zijn notoir moeilijk te herkennen voor paren die alleen distributie signaleren, maar dit terzijde. Red.)* "Ach", sprak de advocaat, "u heeft natuurlijk gelijk, maar ook een harten switch speelt mij nog niet down, ♡8 is in dit spel goud waard". De advocaat was misschien geen goede administrateur, maar wel een behoorlijke bridge speler. Omdat de Kerstdrive op het internaat volgens een Butler score werd uitgerekend, maakten de twee overslagen niet echt uit. *(Het idee om een feestelijke drive als een Kerstdrive als Butler uit te rekenen kan alleen verklaard worden uit een hang naar zelfkastijding die een beetje kloosterling natuurlijk niet vreemd is. Redactie)*

De advocaat, die al een aardig slokje op had, vervolgde zelfs met de claim "Als iemand mijn 3SA op spel 1 down speelt, dan doneer ik hoogstpersoonlijk een miljoen aan het internaat". Broeder Eligius, die zichzelf zo onbelangrijk vond, sprak zacht: "Ik kom uit met ♠H". "Ik duik", zei de advocaat. "Ik speel ??? na", zei Eligius.

Ze hebben er nog lang naar gekeken, maar het eind van het verhaal was dat de advocaat daadwerkelijk een miljoen naar het internaat overmaakte. Hij was namelijk wel een slechte administrateur, maar ook een man van zijn woord.

Is het op spel 1 inderdaad niet altijd 3SA, en welke kaart speelde Eligius na?

Spel 1	♠64	
N/Niem.	♥B9	
	♦HV10972	
	♣AH6	
♠HV1082		♠973
♥V1074		♥H53
♦B4		♦A65
♣B4		♣7532
	♠AB5	
	♥A862	
	♦83	
	♣V1098	

Eligius switchte in slag 2 naar ♥V. wat de leider ook doet, hij is verloren. Als hij pakt kunnen OW met ♦A aan slag zijnde 3 hartens maken. Samen met slag 1 en ♦A maakt dat 5. Als hij de eerste en de tweede harten duikt, switcht Oost terug naar ♠ en maken OW minstens 2♥, 2♠ en 1♦.

Zo werd het internaat gered, en werd het toch nog de Kerst waar iedereen zo aan toe was.

Hedwig en ik wensen iedereen fijne kerstdagen en een gelukkig 2013.

Verbijsterend genoeg dook dit spel decennia later op in het boek van Julian Pottage "Play or Defend?". Of is het andersom gegaan? - Willem jan SvdW 18-12-2012

Op de koffie bij Eligius

Door de ijzeren regelmaat van de kalender is het dit jaar zo dat we DBC maar liefst 2 avonden moeten missen. Op Kerstavond is er (natuurlijk) geen clubavond, en op oudejaarsavond natuurlijk ook niet. Omdat ik het werkelijk niet voor elkaar kreeg om een aardig stukje van de week te schrijven over de Nullo wedstrijd van vorige week (hoewel het een erg leuke avond was), en omdat ik ook niet wil dat mijn vaste lezerspubliek zich bij gebrek aan aanbod van mij afkeert, heb ik maar weer eens teruggebladerd in de historie. Het verhaal wat nu volgt is mij verteld door broeder Eligius, een oude bekende uit een vorig kerstverhaal. Ter gelegenheid van Kerstmis had ik mijn oude mentor Eligius opgezocht en hem verteld dat er mensen waren die genoten hadden van het verhaal over de manier waarop hij de advocaat zo ver had gekregen het internaat van de ondergang te redden. Ik zei toen ook dat ik had beloofd om te vragen of Eligius nog meer aardige verhalen had. Eligius, die zag dat ik echt graag een leuk verhaal van hem wilde horen om door te kunnen vertellen, ging er eens even goed voor zitten en begon. "Goed. Jouw lezers willen graag nog een verhaal horen? Daar heb ik er nog wel een van", en Eligius begon.

"Ik was nog een novice in het klooster", begon Eligius, toen de abt besloot dat er op Kerstavond best een kaartje gelegd mocht worden. Iedereen werd verondersteld mee te doen en zo kwam het dat er een Kerstdrive gespeeld werd waarin een groot verschil in vaardigheid bestond tussen de verschillende deelnemers. De abt, die niet voor niets de leiding over het klooster had, kon altijd heel goed de talenten in anderen ontdekken. Omdat niets menselijks hem vreemd was, en hij dus graag wilde winnen, had hij Eligius, die toen al een begaafde speler was, "voorgesteld" om met hem de Kerstdrive te spelen. Eligius was dan misschien wel groen als novice, hij had echter wel al door dat een dergelijk voorstel beter niet afgewezen kon worden. Ten minste, als je niet de komende 4 weken latrine corvee wilde hebben. Een van de laatste spellen die ze speelden lag als volgt, met de abt op de Zuid positie:

Spel 3	Noord	
Z/OW	♠H643	
	♥V82	
	♦109	
	♣AB103	
♠V875		♠B2
♥10643		♥975
♦K65		♦A73
♣92		♣HV875
	♠A109	
	♥AHB	
	♦VB842	
	♣64	

Zuid	West	Noord	Oost
1SA	pas	2♣	DBL
2♦	pas	3SA	allen passen

Het bieden ging aan alle tafels zo, en geïnspireerd door het uitkomstdoublet van Oost, kwamen alle West spelers ♣9 uit. Zo ook tegen de abt. De abt legde de 10 in Noord, Oost pakte de V, en kon het contract niet meer down spelen. Zuid moest ♦AH eruit pesten, maar als West de eerste pakte en klaver vervolgde hoefde de leider alleen maar de A te leggen, en had nog een klaverstopper als Oost aan slag kwam met ♦A. "Een dood spel", oreerde de abt, en wilde aan het volgende spel beginnen. "Het is jammer dat je je uitstekende doublet op 2♣ niet liet volgen door enigszins doordacht tegenspel, partner", verhinderde West echter dat naar het volgende spel werd gegaan. "Een Oost die iets verder kijkt dan zijn neus lang is speelt het spel zo down". "Als je wat meer in de geest van onze orde speelt en de eerst klaver niet hebberig pakt, maar je bescheiden beperkt tot een aansignaal, spelen

we het spel achter elkaar down". Oost, die best een behoorlijke speler was, zag het nu ook. Als hij de eerste klaver zou duiken, West de eerste ruiten zou pakken en klaver zou vervolgen, zou de ♣AB3 ten prooi vallen aan de HV75 van Oost.

Toen de scorekaart openging (in die tijd waren er natuurlijk nog geen kastjes), bleek dat 3SA aan alle tafels gemaakt was. De abt was hier erg ontevreden over en kon het niet laten zijn misnoegen te uiten. "Schandalig! Haal je een onmaakbare 3SA, heb je gemiddeld omdat iedereen een baby verdediging mist."

Dit was het moment waarop de huidige Eligius zijn verhaal onderbrak, wat mij ertoe bracht op het verhaal te reageren. "Een mooi verhaal Eligius", zei ik, "maar buiten het feit dat het aantoonde dat de jouw toenmalige abt een beetje een blaaskaak was, zie ik weinig bijzonders aan dit spel".

"Dat was ook zo geweest", beaamde Eligius, "als het daarbij gebleven was, maar ongetwijfeld ingegeven door de 3 glazen straffe eierpunch die ik bij de lunch als dessert gedronken had, kon ik mijn mond natuurlijk niet houden." Toen deze opmerking bij mij alleen maar een glazige blik tot gevolg had vervolgde Eligius, "ik zei iets als 'ook voor de leider is het raadzaam te spelen in de geest van onze orde', een opmerking die mij onmiddellijk op 6 weken latrinecorvee kwam te staan."

Wat bedoelde Eligius met deze opmerking, en waarom zagen zijn collegakloosterlingen hem de volgende 6 weken elke ochtend om 4 uur met een emmertje heet water afdalen naar de latrines?

Oplossing

Als de leider ♣9 **duikt**, dan is er niets meer aan te doen. Het spel kan niet meer down gespeeld worden. De jeugdige Eligius had echter opgemerkt dat vast niet iedereen zo hebbertig gespeeld had als de abt, en die opmerking heeft hij bezuurd. Toch weer een mooi verhaal van die Eligius. Hedwig en ik wensen iedereen een fijn kerstfeest en een gelukkig nieuwjaar. Tot in het nieuwe jaar. *SvdW 24-12-2013*

Colofon

- Samenstelling:** Willem jan Maas, met bijdragen van Jos van Kan en Henk den Boer
- Software:** Scrivener (<http://www.literatureandlatte.com>)

Dit boekje had natuurlijk niet gemaakt kunnen worden zonder de inspanningen van alle schrijvers van het spel van de week. Die worden dus allemaal bedankt.